

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2025. január 16.*

„Előzetes döntéshozatal – Büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – (EU) 2016/343 irányelv – 8. cikk – A tárgyaláson való jelenlét joga – Tájékoztatás a tárgyalásról és a meg nem jelenés következményeiről – A vádlott fellelhetetlensége az illetékes nemzeti hatóságok észszerű erőfeszítései ellenére – A terhelt távollétében tartott tárgyalás és határozathozatal lehetősége – 9. cikk – Új tárgyaláshoz vagy más olyan jogorvoslathoz való jog, amely lehetővé teszi az ügy érdemi részének új elbírálását – E jog hiánya, ha az érintett kivonja magát az igazságszolgáltatás alól”

A C-644/23. sz. [Stangalov]ⁱ ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Sofiyski gradski sad (szófiai városi bíróság, Bulgária) a Bírósághoz 2023. október 26-án érkezett, 2023. október 26-i határozatával terjesztett elő az

IR

ellen,

a **Sofiyska gradska prokuratura**

részvételével folyamatban lévő büntetőeljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: C. Lycourgos, a harmadik tanács elnöke, a negyedik tanács elnökeként eljárva (előadó), S. Rodin és O. Spineanu-Matei bírák,

főtanácsnok: J. Richard de la Tour,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az Európai Bizottság képviseletében J. Vondung és I. Zaloguin, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: bolgár.

ⁱ A jelen ügy neve fiktív. Az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyetlen fél valódi nevével sem.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a büntetőeljárás során az ártatlanság védelme egyes vonatkozásainak és a tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről szóló, 2016. március 9-i (EU) 2016/343 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2016. L 65., 1. o.) 8. és 9. cikkének, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 47. cikkének értelmezésére irányul.
- 2 E kérelmet az IR ellen szabadságvesztés-büntetéssel büntetendő adóbűncselekményeknek minősülő cselekmények miatt indított büntetőeljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2016/343 irányelv (33), (35)–(39), (47) és (48) preambulumbekkezdése kimondja:

„(33) A tisztességes eljáráshoz való jog a demokratikus társadalom egyik alapelve. A gyanúsítottaknak vagy a vádlottaknak a tárgyaláson való jelenlétre vonatkozó joga ezen a jogon alapul, és azt az egész [Európai] Unióban biztosítani kell.

[...]

(35) A gyanúsítottak és a vádlottak tárgyaláson való jelenlétének joga nem abszolút. Bizonyos feltételek esetén a gyanúsítottak és a vádlottak kifejezetten vagy hallgatólagosan, ugyanakkor egyértelműen lemondhatnak erről a jogról.

(36) Bizonyos körülmények között lehetővé kell tenni, hogy a gyanúsított vagy a vádlott bűnösségét vagy ártatlanságát megállapító határozatot akkor is meghozhassák, ha az érintett személy nincs jelen a tárgyaláson. Ilyen eset lehet például, amikor a gyanúsítottat vagy a vádlottat kellő időben tájékoztatták a tárgyalásról és a megjelenés elmaradásának jogkövetkezményeiről, ennek ellenére nem jelent meg. Azt, hogy a gyanúsítottat vagy a vádlottat értesítették a tárgyalásról, úgy kell érteni, hogy személyesen idézték, vagy pedig az említett személy más úton hivatalos tájékoztatást kapott a tárgyalás helyéről és időpontjáról olyan módon, amely lehetővé tette az említett személy számára, hogy tudomást szerezzen a tárgyalásról. Azt, hogy a gyanúsítottat vagy a vádlottat tájékoztatták a megjelenés elmaradásának jogkövetkezményeiről, különösen úgy kell érteni, hogy az érintett személyt tájékoztatják arról, hogy a tárgyaláson való meg nem jelenése esetén is sor kerülhet határozathozatalra.

- (37) Lehetővé kell tenni olyan tárgyalás megtartását, amelynek eredményeként a gyanúsított vagy a vádlott távollétében bűnösséget vagy ártatlanságot megállapító határozat születhet, amennyiben e személyt tájékoztatták a tárgyalásról, és a tárgyaláson való képviselével meghatalmazott egy általa választott vagy az állam által kirendelt védőt, aki képviselte a gyanúsítottat vagy a vádlottat a tárgyaláson.
- (38) Annak megítélésekor, hogy a tájékoztatás módja kielégítő-e annak biztosításához, hogy a személy tudomást szerezzen a tárgyalásról, különös figyelmet kell fordítani adott esetben egyrészt arra, hogy a hatóságok milyen gondosságot tanúsítottak annak érdekében, hogy az érintett személyt tájékoztassák, másrészt arra, hogy az érintett személy milyen gondosságot tanúsított annak érdekében, hogy a neki címzett információt megkapja.
- (39) Ha a tagállamok lehetővé teszik a tárgyalásnak a gyanúsítottak vagy a vádlottak távollétében történő megtartását, azonban az adott gyanúsított vagy vádlott távollétében történő határozathozatal feltételei nem teljesültek, mert a gyanúsított vagy a vádlott észszerű erőfeszítések megtétele ellenére sem volt fellelhető – például azért, mert elmenekült vagy megszökött –, lehetővé kell tenni, hogy ennek ellenére a gyanúsított vagy a vádlott távollétében határozatot hozzanak és az ilyen határozatot végrehajtsák. Ebben az esetben a tagállamoknak biztosítani (helyesen: biztosítaniuk) kell azt, hogy a gyanúsítottakat vagy vádlottakat a határozatról való tájékoztatáskor, különösen elfogásukkor, tájékoztassák a határozat megtámadásának lehetőségéről és az új tárgyaláshoz való jogról, vagy valamely más jogorvoslatról is. [...]

[...]

- (47) Ez az irányelv tiszteletben tartja a Charta, valamint az [emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én aláírt egyezmény (kihirdette: az 1993. évi XXXI. törvény; a továbbiakban: EJEE)] által elismert alapvető jogokat és elveket [...]. Figyelemmel kell lenni különösen az [EUSZ] 6. cikkére, amely szerint az Unió elismeri a Chartában foglalt jogokat, szabadságokat és elveket, és amely szerint az alapvető jogok, ahogyan azokat az EJEE biztosítja, továbbá ahogyan azok a tagállamok közös alkotmányos hagyományyaiból következnek, az uniós jogrend általános elveit képezik.
- (48) Mivel ezen irányelv minimumszabályokat határoz meg, a tagállamok kiterjeszthetik az ezen irányelvben meghatározott jogokat annak érdekében, hogy magasabb szintű védelmet nyújtsanak. A tagállamok által nyújtott védelem szintje sosem csökkenhet a Charta vagy az EJEE által biztosított, a Bíróság és az Emberi Jogok Európai Bírósága által értelmezett standardok alá.”

4 Ezen irányelv „Tárgy” című 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ez az irányelv az alábbiakra vonatkozó közös minimumszabályokat állapítja meg:

- a) a büntetőeljárás során az ártatlanság vélelmének egyes vonatkozásai;
- b) a büntetőeljárás során a tárgyaláson való jelenlét joga.”

5 Ezen irányelvnek „A tárgyaláson való jelenlét joga” című 8. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a gyanúsítottaknak és a vádlottaknak joguk van a tárgyalásukon jelen lenni.

(2) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az olyan tárgyalás, amelynek eredményeként határozat születhet a gyanúsított vagy a vádlott bűnösségéről vagy ártatlanságáról, az érintett személy távollétében is megtartható, feltéve, hogy:

a) a gyanúsítottat vagy a vádlottat kellő időben tájékoztatták a tárgyalásról és a meg nem jelenés következményeiről; vagy

b) a tárgyalásról értesített gyanúsítottat vagy vádlottat általa meghatalmazott vagy az állam által kirendelt védő képviseli.

(3) A (2) bekezdéssel összhangban meghozott határozat az érintett személlyel szemben végrehajtható.

(4) Ha a tagállamok lehetővé teszik a tárgyalásnak a gyanúsított vagy a vádlott távollétében történő megtartását, azonban az e cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételeknek való megfelelés nem lehetséges, mivel a gyanúsított vagy a vádlott ésszerű erőfeszítések megtétele ellenére sem volt fellelhető, a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a határozat ennek ellenére meghozható és végrehajtható. Ebben az esetben a tagállamok biztosítják, hogy a gyanúsítottat vagy a vádlottat a határozatról való tájékoztatáskor, különösen elfogásukkor, tájékoztassák a határozat megtámadásának lehetőségéről és az új tárgyaláshoz való jogról is, vagy valamely más jogorvoslatról, a 9. cikknek megfelelően [helyesen: a 9. cikk szerinti, új tárgyaláshoz vagy valamely más jogorvoslathoz való jogról].

[...]”

6 Az irányelvnek „Az új tárgyaláshoz való jog” című 9. cikkének szövege a következő:

„A tagállamok biztosítják, hogy ha a gyanúsított vagy a vádlott nem volt jelen a saját tárgyalásán és a 8. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételek nem teljesültek, az érintett személynek joga van egy új tárgyaláshoz, vagy más olyan jogorvoslathoz, amely lehetővé teszi az ügy érdemi részének új elbírálását, ideértve új bizonyíték megvizsgálását, és amely az eredeti határozat megváltoztatásához [helyesen: hatályon kívül helyezéséhez] vezethet. E tekintetben a tagállamok biztosítják, hogy az érintett gyanúsítottnak vagy vádlottnak jogában áll jelen lenni, ténylegesen részt venni, a nemzeti jog szerinti eljárásoknak megfelelően, továbbá a védelemhez való jogokat gyakorolni.”

A bolgár jog

7 A Nakazatelno-protsesualen kodeks (a büntetőeljárásról szóló törvénykönyv; a DV 2005. október 28-i 86. száma) alapeljárásra alkalmazandó változata (a továbbiakban: NPK) 94. cikkének (1) és (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A védő részvétele a büntetőeljárásban kötelező, ha [...] az ügyet a vádlott távollétében tárgyalják;

[...]

(3) Amennyiben a védő részvétele kötelező, az illetékes hatóság ügyvédet jelöl ki védőnek.”

- 8 Az NPK 219. cikke (3) bekezdésének 3. pontja a következőket írja elő:

„A vádemelésről szóló végzésben [...] meg kell határozni [...] azt a tényállást, amellyel [az érintett személyt] vádolják, valamint e tényállás jogi minősítését.”

- 9 Az NPK 246. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Az ügyész elkészíti a vádiratot, ha meggyőződött arról, hogy [...] a bíróság előtti vádemeléshez szükséges bizonyítékok összegyűltek [...]”

- 10 Az NPK 247c. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„[...] Az előadó bíró utasítására a vádirat másolatát kézbesítik a vádlottnak. A vádlottat a vádirat kézbesítése útján tájékoztatják az előzetes tárgyalásra kitűzött időpontról [...], valamint arról, hogy az ügy a távollétében is tárgyalható és elbíráható, feltéve hogy a 269. cikkben foglalt feltételek teljesülnek.”

- 11 Az NPK 269. cikke az alábbiakat írja elő:

„(1) Amennyiben a vádlottat súlyos bűncselekmény miatt helyezték vád alá, a vádlott jelenléte a tárgyaláson kötelező.

[...]

(3) Amennyiben ez nem akadályozza az objektív igazság megállapítását, az ügy akkor bírálható el a terhelt távollétében, ha:

1) a vádlott nem lelhető fel az általa megadott címen, vagy azt megváltoztatta anélkül, hogy az illetékes hatóságot tájékoztatta volna;

2) bulgáriai tartózkodási helye nem ismert, és alapos kutatást követően sem állapították meg;

[...]

4) Bulgária területen kívül tartózkodik, és [...] lakóhelye ismeretlen.”

- 12 Az NPK 423. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A távollétében elítélt személy a büntetőjogi felelősséget megállapító jogerős határozatról való tudomásszerzéstől számított hat hónapon belül a [büntetőeljárás során való] távollétére hivatkozva kérheti a büntetőeljárás újbóli megnyitását. A kérelemnek helyt kell adni, kivéve ha az elítélt a vádpontoknak a nyomozás során történő közlését követően megszökött, és így a 247c. cikk (1) bekezdése szerinti eljárás nem volt lefolytatható, vagy az említett eljárás lefolytatását követően alapos ok nélkül nem jelent meg a tárgyaláson.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 13 2016-ban IR-t szabadságvesztéssel büntetendő adóbűncselekmények elkövetése céljából létrejött bűnszervezetben való részvétellel vádolták.
- 14 2016. április 19-én IR-rel közölték az NPK 219. cikke alapján hozott, e bűncselekményekre vonatkozó vádemelésről szóló végzést.
- 15 E vádemelést követően, amelyre a nyomozás keretében került sor, IR egy általa meghatalmazott ügyvéd szolgáltatásait vette igénybe, és megadta azt a címet, amelyen elérhető.
- 16 2016. június 8-án a nyomozás lezárult, és az ügyiratot továbbították az ügyésznek.
- 17 2016. december 9-én az ügyész az NPK 246. cikke alapján elkészítette a vádiratot, és az IR-rel szembeni büntetőügyet a Spetsializiran nakazatelen sad (szakosított büntetőbíróság, Bulgária) elé terjesztette.
- 18 A Spetsializiran nakazatelen sad (szakosított büntetőbíróság) arra irányuló kísérletei ellenére, hogy IR-t személyesen idézze a tárgyalásra, IR nem volt fellelhető, az általa megadott címen sem. E körülmények között az NPK 247c. cikkének (1) bekezdésében előírt intézkedéseket – köztük az NPK 246. cikkében említett vádirat másolatának IR részére való átadását – nem lehetett teljesíteni.
- 19 Hivatalból rendelték ki védőt IR képviselőjére. Ugyanakkor e védőnek sem sikerült kapcsolatba lépnie vele, és lemondott a védelméről. A hivatalból későbbiekben kirendelt többi ügyvéd sem tudott kapcsolatba lépni IR-rel.
- 20 Mivel megállapítást nyert, hogy a vádirat szabálytalan volt, azt semmisnek nyilvánították, és ennek következtében az eljárást megszüntették. Ezt követően az NPK 246. cikke alapján új vádirat készült, és az eljárást újból megnyitották. Ez alkalommal is hiába keresték IR-t, többek között a családtagjain, a korábbi munkáltatóin és a mobiltelefon-szolgáltatókon keresztül, ismételten nem volt fellelhető.
- 21 2020. október 27-i határozatával a Spetsializiran nakazatelen sad (szakosított büntetőbíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
 - „1) Úgy kell-e értelmezni a [2016/343] irányelv (36)–(39) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 8. cikke (2) bekezdésének b) pontját [...], hogy e rendelkezések hatálya alá tartozik az olyan helyzet, amelyben a vádlottat tájékoztatták a vele szemben emelt eredeti vádról, ezt követően azonban őt szökése miatt ténylegesen nem lehet értesíteni a bírósági tárgyalásról, és hivatalból kirendelt védő látja el a védelmét, akivel egyáltalán nem tart kapcsolatot?
 - 2) Ha e kérdésre nemleges választ kell adni:

Összeegyeztethető-e a [2016/343] irányelv [...] 9. cikkével [...] az olyan nemzeti szabályozás (az NPK [...] 423. cikk[e]), amely szerint a gyanúsított távollétében végrehajtott nyomozási cselekményekkel és a vádlott távollétében hozott ítélettel szemben nincs helye jogorvoslatnak, ha a vádlott az eredeti vádról történő tájékoztatását követően elrejtőzik, és ezért sem a bírósági tárgyalás időpontjáról és helyéről, sem meg nem jelenésének következményeiről nem lehetett tájékoztatni?

3) Ha e kérdésre nemleges választ kell adni:

Közvetlen hatállyal rendelkezik-e a [2016/343] irányelvnek a Charta 47. cikkével összefüggésben értelmezett 9. cikke?”

22 Ez az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2022. május 19-i Spetsializirana prokuratura (Szökésben lévő vádlottal szembeni eljárás) ítélet (C-569/20, EU:C:2022:401) alapjául szolgált, amelynek rendelkező része a következőképpen szól:

„A [2016/343] irányelv 8. és 9. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azon terhelttel szemben, aki az illetékes nemzeti hatóságok észszerű erőfeszítései ellenére sem volt fellelhető, éppen ezért e hatóságok nem tudták tájékoztatni az ügyében tartott tárgyalásról, távollétében megtartható a tárgyalás, illetve adott esetben meghozható a büntetőítélet, ebben az esetben azonban az ítélet közlését követően lehetőséget kell biztosítani a terheltnek arra, hogy közvetlenül hivatkozzon az említett irányelv által biztosított, új tárgyaláshoz vagy azzal egyenértékű olyan jogorvoslathoz való jogára, amely lehetővé teszi az ügy érdemi részének a jelenlétében történő új elbírálását. E jog azonban megtagadható, ha konkrét és objektív valószínűsítő körülményekből az következik, hogy az említett személy elegendő tájékoztatást kapott ahhoz, hogy tudjon az ügyében megtartandó tárgyalásról, és szándékosan, illetve abból a célból, hogy kivonja magát az igazságszolgáltatás alól, megakadályozza, hogy a hatóságok hivatalosan tájékoztassák a tárgyalásról.”

23 A Sofiyski gradski sad (szófiai városi bíróság, Bulgária), amely a Spetsializiran nakazatelen sad (szakosított büntetőbíróság) megszűnése óta átvette az IR-rel szemben indított büntetőeljárást, és amely ennél fogva a kérdést előterjesztő bíróság, megállapítja, hogy a 2022. május 19-i Spetsializirana prokuratura (Szökésben lévő vádlottal szembeni eljárás) ítélet (C-569/20, EU:C:2022:401) kihirdetése óta az NPK 423. cikkére vonatkozó bolgár ítélkezési gyakorlat változatlan maradt. Közelebbről, az új tárgyalás iránti kérelmek elbírálására kizárólagos hatáskörrel rendelkező Varhoven kasatsionen sad (legfelsőbb semmítőszék, Bulgária) továbbra is alkalmazza az NPK 423. cikkét abban az értelemben, hogy minden olyan személy, aki az NPK 219. cikke szerinti vádemelést elrendelő végzés kézhezvételét követően megszökött, a távollétében történő elítélése esetén meg van fosztva az új tárgyaláshoz való jogától.

24 A kérdést előterjesztő bíróság ebből azt a következtetést vonja le, hogy távollétében történő elítélése esetén IR új tárgyalás tartására irányuló esetleges későbbi kérelme sikertelen lenne.

25 Márpedig e bíróság szerint IR-nek a Charta 47. cikkében elismert és a 2016/343 irányelv 8. cikkének (4) bekezdésében és 9. cikkében kifejezésre juttatott, tisztességes eljáráshoz való alapvető joga értelmében biztosítani kell az új tárgyaláshoz való jogot.

26 E tekintetben az említett bíróság felhívja a figyelmet arra, hogy az IR által 2016. április 19-én személyesen kézhez vett vádemelésről szóló végzést a nyomozás szakaszában bocsátották ki, amely szakasz megelőzi az ügyirat ügyésznek való továbbítását. Ezen előzetes vádirat csupán a

ténybeli és jogi elemek rövid ismertetését tartalmazza annak érdekében, hogy tájékoztassa a gyanúsítottat arról, hogy meghatározott bűncselekmény elkövetésével vádolják, és lehetőséget biztosítson számára, hogy e tekintetben magyarázattal szolgáljon.

- 27 A kérdést előterjesztő bíróság hangsúlyozza, hogy abban az időpontban, amikor az érintett kézhez kapja ezt az előzetes vádiratot, az összes terhelő és mentő bizonyíték még nem ismert. Az ügyésznek az NPK 246. cikke szerinti vádirat elkészítésére és így az ügynek a hatáskörrel rendelkező bíróság elé terjesztésére vonatkozó határozata sem ismert a nyomozás során.
- 28 Az érintett tehát csak az NPK 246. cikke alapján elkészített vádirat kézhezvételekor tudja meg első alkalommal, hogy tárgyalás tartására kerül sor. Szintén csak ebben a szakaszban tájékoztatják arról, hogy az ügyet távollétében is elbírállhatják.
- 29 A kérdést előterjesztő bíróság szerint mind az NPK 423. cikkének (1) bekezdése, mind pedig a Varhoven kasatsionen sad (legfelsőbb semmítőszék) e rendelkezésre vonatkozó ítélkezési gyakorlata összeegyeztethetetlen a 2016/343 irányelv 8. cikkének (4) bekezdésével és 9. cikkével, mivel megfosztja az új tárgyaláshoz való jogtól azokat a személyeket, akiknek az ügyében távollétükben tartottak tárgyalást, jóllehet az ezen irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében előírt feltételek nem teljesültek.
- 30 E körülmények között a kérdést előterjesztő bíróság az IR távollétében történő esetleges elítélése előtt további pontosításokat kér a Bíróságtól az új tárgyaláshoz való jog személyi hatályával kapcsolatban. Amennyiben e pontosításokból ténylegesen az tűnik ki, hogy az uniós joggal ellentétes az NPK 423. cikkének (1) bekezdése, azt is meg kellene határozni, hogy a kérdést előterjesztő bíróság megtagadhatja-e, illetve köteles-e megtagadni az IR-rel szemben folyamatban lévő, a távollétében folytatott eljárásban történő határozathozatalt annak érdekében, hogy utóbb ne sérüljön a tisztességes eljáráshoz való joga.
- 31 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy biztos információkkal rendelkezik arra vonatkozóan, hogy a Varhoven kasatsionen sad (legfelsőbb semmítőszék) megtagadná IR új tárgyaláshoz való jogának elismerését. Ezek az információk ahhoz a tényhez kapcsolódnak, hogy e legfelsőbb bíróság nem igazította ki ítélkezési gyakorlatát a 2022. május 19-i Spetsializirana prokuratura (Szökésben lévő vádlottal szembeni eljárás) ítélet (C-569/20, EU:C:2022:401) kihirdetését követően, és kitartóan megtagadja a 2016/343 irányelv figyelembevételét.
- 32 E körülmények között a Sofiyski gradski sad (szófiai városi bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
„1) Összeegyeztethető-e a 2016/343 irányelv 8. cikkének (4) bekezdésével, illetve (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 9. cikkével az olyan nemzeti jogszabály – az NPK 423. cikke (1) bekezdése második mondatának első esetköre –, amely szerint a távollétében elítélt vádlottnak nincs joga a jelenlétében megtartandó új tárgyaláshoz, ha a vádról a büntetőeljárás tárgyalást megelőző szakaszában nagy vonalakban történt tájékoztatását követően megszökött, és éppen e szökés miatt sem a teljes vádról, sem az e vád alapján indult bírósági eljárásról, sem pedig a tárgyaláson való meg nem jelenés következményeiről nem lehetett tájékoztatni, minek körében e vádlottnak akkor sincs joga a jelenlétében megtartandó új tárgyaláshoz, ha hivatalból kirendelt védő látja el a védelmét, anélkül, hogy jelentőséggel bírna, hogy e védővel egyáltalán nem tart kapcsolatot?

- 2) Ha e kérdésre nemleges választ kell adni: Arra kötelezi-e a 2016/343 irányelv 8. cikke és a Charta 47. cikke a kérdést előterjesztő bíróságot, vagy e rendelkezések lehetővé teszik-e számára azt, hogy megtagadja az ilyen vádlottal szemben emelt vád érdemi vizsgálatát és a vele szemben távollétében történő ítélethozatalt, ha a kérdést előterjesztő bíróság számára megbízható információk alapján egyértelmű, hogy a legfelsőbb nemzeti igazságszolgáltatási szerv, amely kizárólagos hatáskörrel rendelkezik a távollétében elítélt vádlott által a jelenlétében megtartandó új tárgyalás iránt benyújtott kérelem tárgyában történő döntéshozatalra, a jelen esetben el fogja utasítani e kérelmet, és az eljárást nem fogja újból megnyitni, amennyiben nem az irányelv 8. cikkének (4) bekezdésével, illetve (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 9. cikkében foglalt szabályozást, hanem a nemzeti jogot fogja alkalmazni, és így meg fogja fosztani a távollétében elítélt vádlottat a büntetőeljárás során a tárgyaláson való jelenlét uniós jog által biztosított jogától?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- 33 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2016/343 irányelv 8. és 9. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint azt a személyt, aki a büntetőeljárás nyomozati szakaszában készült előzetes vádirat kézhezvételét követően megszökött, és így megakadályozza a hatóságokat abban, hogy személyesen tájékoztassák őt a végleges vádiratról, valamint a tárgyalás időpontjáról és helyéről, és akit ezen eljárásban hivatalból kirendelt, vele kapcsolatban nem álló ügyvéd képvisel, illetve akit ilyen körülmények között távollétében ítélnék el, nem illeti meg az új tárgyaláshoz való jog, amennyiben megtalálják és büntetésének végrehajtása céljából letartóztatják.
- 34 Emlékeztetni kell arra, hogy a 2016/343 irányelv célja az 1. cikkének megfelelően az, hogy közös minimumszabályokat állapítson meg a büntetőeljárás egyes vonatkozásaiban, köztük a „tárgyaláson való jelenlét jogára” vonatkozóan. Amint azt az irányelv (33) preambulumbekkezdése kifejezetten megerősíti, ez a jog a tisztességes eljáráshoz való alapvető jog szerves részét képezi (2022. május 19-i Spetsializirana prokuratura [Szökésben lévő vádlottal szembeni eljárás] ítélet, C-569/20, EU:C:2022:401, 25. pont).
- 35 A tagállamok azonban a 2016/343 irányelv 8. cikkének megfelelően bizonyos feltételek mellett előírhatják a tárgyalásnak a terhelt távollétében történő megtartását, azzal, hogy amennyiben ilyen tárgyalás tartására annak ellenére került sor, hogy az ezen irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében előírt feltételek teljesültek volna, az érintett személynek az említett irányelv közvetlen hatállyal bíró 8. cikkének (4) bekezdése és 9. cikke értelmében joga legyen „új tárgyaláshoz vagy más olyan jogorvoslathoz, amely lehetővé teszi az ügy érdemi részének új elbírálását, [...] és amely az eredeti határozat hatályon kívül helyezéséhez vezethet” (a továbbiakban: az új tárgyaláshoz való jog) (lásd ebben az értelemben: 2022. május 19-i Spetsializirana prokuratura [Szökésben lévő vádlottal szembeni eljárás] ítélet, C-569/20, EU:C:2022:401, 26–28. pont).
- 36 Ebből következik, hogy a távollétében elítélt személy csak akkor fosztható meg az új tárgyaláshoz való jogától, ha teljesülnek a 2016/343 irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében meghatározott feltételek (2022. május 19-i Spetsializirana prokuratura [Szökésben lévő vádlottal szembeni eljárás] ítélet, C-569/20, EU:C:2022:401, 31. pont).

- 37 Következésképpen, ha az érintett személyt nem tájékoztatták kellő időben a tárgyalásáról, vagy ha e személyt – bár tájékoztatták annak megtartásáról – nem tájékoztatták a meg nem jelenés következményeiről, és e tárgyaláson meghatalmazott védő sem képviselte, az említett személyt a távollétében hozott határozatról való tudomásszerzéstől kezdve főszabály szerint megilleti az új tárgyaláshoz való jog. A 2016/343 irányelvvel ennél fogva ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely kizárólag azon az alapon zárja ki e jogot, hogy az érintett személy szökésben volt, és a hatóságoknak nem sikerült fellelniük (lásd ebben az értelemben: 2022. május 19-i Spetsializirana prokuratura [Szökésben lévő vádlottal szembeni eljárás] ítélet, C-569/20, EU:C:2022:401, 41–47. pont).
- 38 Amint az ezen irányelv (38) preambulumbekkezdéséből következik, annak meghatározásakor, hogy az érintettet tájékoztatták-e a tárgyalásáról, különös figyelmet kell fordítani egyrészt arra, hogy a hatóságok milyen gondosságot tanúsítottak annak érdekében, hogy az érintett személyt tájékoztassák a tárgyalásról, másrészt pedig arra, hogy e személy milyen gondosságot tanúsított annak érdekében, hogy a neki címzett információt megkapja. Következésképpen meg kell állapítani, hogy az említett személyt nem illeti meg az új tárgyaláshoz való jog, ha konkrét és objektív valószínűsítő körülményekből kitűnik, hogy e személy – miután hivatalosan tájékoztatták arról, hogy bűncselekmény elkövetésével vádolják, és így tudva, hogy az ügyében tárgyalást fognak tartani – szándékosan elkerüli, hogy hivatalosan tájékoztassák a tárgyalás időpontjáról és helyéről. Ilyen konkrét és objektív valószínűsítő körülmények fennállása állapítható meg például akkor, ha az említett személy önként téves címet közölt a büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságokkal, vagy már nem tartózkodik az általa közölt címen (2022. május 19-i Spetsializirana prokuratura [Szökésben lévő vádlottal szembeni eljárás] ítélet, C-569/20, EU:C:2022:401, 48–50. pont).
- 39 A jelen ügyben, amennyiben bebizonyosodik, hogy az NPK 246. cikke alapján elkészített végleges vádiratot, valamint a kitűzött tárgyalás időpontját és helyét feltüntető dokumentumot arra a címre küldték és ténylegesen kézbesítették, amelyet IR az NPK 219. cikke szerinti előzetes vádirat kézhezvételét követően közölt a nyomozó hatóságokkal, az ilyen körülmények – amennyiben e végleges vádirat tartalma a felrótt cselekményeket és azok jogi minősítését illetően megfelel ezen előzetes vádirat tartalmának – olyan konkrét és objektív valószínűsítő körülményeknek minősülhetnek, amelyek lehetővé teszik annak megállapítását, hogy IR, akit tájékoztattak az ellene felhozott vádról, következképpen kellő információval rendelkezett arra vonatkozóan, hogy ügyében tárgyalást fognak tartani, azáltal hogy az igazságszolgáltatás megkerülésének szándékával elhagyta a hatóságokkal közölt címét, megakadályozta ezen hatóságokat abban, hogy hivatalosan tájékoztassák a tárgyalásról (lásd ebben az értelemben: 2022. május 19-i Spetsializirana prokuratura [Szökésben lévő vádlottal szembeni eljárás] ítélet, C-569/20, EU:C:2022:401, 58. pont).
- 40 E következtetést nem teszi kérdésessé az, hogy a büntetőeljárás nyomozati szakaszában még nem biztos, hogy az előzetes vádiratot, amelyről az érintett tudomást szerzett, végleges vádirat, és ezáltal tárgyalás követi majd. Egyrészt ugyanis magából a 2016/343 irányelv 8. és 9. cikkének szövegéből az következik, hogy az e cikkekben megállapított közös minimumszabályok mind a „gyanúsítottakra”, mind pedig a „vádlottakra” vonatkoznak. Ennél fogva a bűncselekmény elkövetésével gyanúsított személyek e szabályok hatálya alá tartoznak, még akkor is, ha formálisan nem helyezték vád alá őket.
- 41 Másrészt, tekintettel az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatára, amelyet – amint az a 2016/343 irányelv (47) és (48) preambulumbekkezdéséből következik – figyelembe kell venni ezen irányelv értelmezése során, annak megállapításához, hogy az érintett személy

szándékosan vonta ki magát az igazságszolgáltatás alól azzal, hogy megszökött, jóllehet rendelkezett a tárgyalásról való tudomásszerzést lehetővé tévő információkkal, elegendő az, hogy a jelen ügy körülményeiből kitűnik, hogy az érintett személy annak felismerését követően szökött meg, hogy az ügye nagy valószínűséggel bíróság elé kerül (EJEB, 2017. január 26., Lena Atanasova kontra Bulgária, CE:ECHR:2017:0126JUD 005200907, 48. §).

- 42 Következésképpen a tagállamok ilyen körülmények között úgy tekinthetik, hogy a tárgyalás időpontját és helyét feltüntető hivatalos dokumentumnak az illetékes hatóságok által megfelelő időben történő megküldése arra a címre, amelyet az érintett személy a nyomozás során közölt e hatóságokkal, valamint az arra vonatkozó bizonyíték, hogy e dokumentumot ténylegesen kézbesítették e címre, egyenértékű a szökésben lévő személynek a tárgyalás időpontjáról és helyéről való, a 2016/343 irányelv 8. cikke (2) bekezdésének megfelelő tájékoztatásával. Ennek azonban az a feltétele, hogy az említett hatóságok észszerű erőfeszítéseket tettek az említett személy felkutatására és személyes idézésére, vagy a tárgyalás időpontjáról és helyéről más úton történő hivatalos tájékoztatására, az ezen irányelv (36) preambulumbekkezdésében foglaltaknak megfelelően. Ebben az esetben úgy kell tekinteni, hogy az érintett személyt tájékoztatták az említett tárgyalásról, és önként és egyértelműen lemondott a tárgyaláson való jelenlét jogának gyakorlásáról (lásd ebben az értelemben: 2022. május 19-i Spetsializirana prokuratura [Szökésben lévő vádlottal szembeni eljárás] ítélet, C-569/20, EU:C:2022:401, 48. pont).
- 43 Ugyanakkor pontosítani kell, hogy még ha úgy is tekintendő, hogy ily módon tájékoztatták a tárgyalásáról, és önként és egyértelműen lemondott a tárgyaláson való jelenlét jogának gyakorlásáról, ahhoz hogy a 2016/343 irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében előírt valamennyi feltétel teljesüljön, az is szükséges, hogy az érintett személyt e 8. cikk (2) bekezdése a) pontjának megfelelően kellő időben tájékoztassák a meg nem jelenés következményeiről, vagy hogy az említett 8. cikk (2) bekezdése b) pontjának megfelelően meghatalmazott védő képviselje.
- 44 A jelen ügyben – a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálat függvényében – úgy tűnik, hogy az NPK 423. cikkének (1) bekezdése azzal a hatással jár, hogy megfosztja az új tárgyaláshoz való jogtól azokat a személyeket, akik az NPK 219. cikke alapján kibocsátott előzetes vádirat kézhezvételét követően megszöktek, anélkül hogy e 423. cikk (1) bekezdése megkövetelné egyrészt annak vizsgálatát, hogy valamennyi releváns – különösen a jelen ítélet 39. és 42. pontjában említett – körülmény fényében úgy tekinthető-e, hogy az érintettet az illetékes hatóságok tájékoztatták a tárgyalásáról, másrészt pedig annak vizsgálatát, hogy az érintett személyt e hatóságok tájékoztatták-e a meg nem jelenés következményeiről, vagy hogy meghatalmazott védő képviselte-e.
- 45 A nemzeti bíróságok feladata annak vizsgálata, hogy az NPK 423. cikkének (1) bekezdése mindazonáltal értelmezhető-e úgy, hogy az új tárgyaláshoz való jog e rendelkezésben előírt kizárása kizárólag azokra az esetekre korlátozódjon, amelyekben a 2016/343 irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében előírt valamennyi feltétel teljesül. Amennyiben a bolgár szabályozásnak az uniós jog követelményeivel összhangban álló értelmezése nem lehetséges, és mivel – amint arra a jelen ítélet 35. pontja emlékeztet – ezen irányelv 8. cikkének (4) bekezdése és 9. cikke közvetlen hatállyal bír, e bíróságok kötelesek mellőzni minden, az uniós jog e rendelkezéseivel ellentétes nemzeti rendelkezés alkalmazását, anélkül hogy előzetesen kérelmezniük kellene vagy meg kellene várniuk az e rendelkezésekkel összeegyeztethetetlen nemzeti jogszabályi rendelkezés megsemmisítését (lásd analógia útján: 2021. október 21-i ZX [A vádirat hiányosságainak megszüntetése] ítélet, C-282/20, EU:C:2021:874, 40. és 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 46 Ebben az esetben a kérdést előterjesztő bíróságnak – amint az a C-400/23. sz. VB II ügyben a mai napon kihirdetett ítélet 82–85. pontjából kitűnik – magának kell megvizsgálnia, hogy a 2016/343 irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében előírt feltételek a jelen ügyben teljesülnek-e, vagy sem.
- 47 E tekintetben, ami azt a kérdést illeti, hogy úgy tekinthető-e, hogy IR-t tájékoztatták a tárgyalásáról, és önként és egyértelműen lemondott a tárgyaláson való jelenlét jogának gyakorlásáról, a kérdést előterjesztő bíróság feladata, hogy a 2022. május 19-i Spetsializirana prokuratura (Szökésben lévő vádlottal szembeni eljárás) ítélet (C-569/20, EU:C:2022:401) 58. pontjában foglalt, a jelen ítélet 39. és 42. pontjában felidézett és pontosított iránymutatásra támaszkodjon.
- 48 Egyebekben az előzetes döntéshozatal iránti kérelemben szereplő információkból az következik, hogy IR-t a távollétében tartott tárgyaláson hivatalból kirendelt védő képviseli, aki egyáltalán nem áll kapcsolatban vele. E körülmények között, amint az a 2022. május 19-i Spetsializirana prokuratura (Szökésben lévő vádlottal szembeni eljárás) ítélet (C-569/20, EU:C:2022:401) 56. pontjában megállapításra került, úgy tűnik – a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálatra is figyelemmel –, hogy IR-t nem a 2016/343 irányelv 8. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében vett „meghatalmazott védő” képviseli. Ennélfogva azt a kérdést, hogy az ezen irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében előírt feltételek teljesülnek-e, a jelen esetben e 8. cikk (2) bekezdésének a) pontjára tekintettel kell megvizsgálni.
- 49 Ez utóbbi rendelkezésnek megfelelően a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy IR-t kellő időben tájékoztatták-e a meg nem jelenés következményeiről.
- 50 E tekintetben – e bíróság által elvégzendő vizsgálat függvényében – úgy tűnik, hogy bár az NPK 247c. cikkének (1) bekezdéséből az következik, hogy az NPK 246. cikkében említett vádirat kézbesítése többek között arra irányul, hogy a vádlottat tájékoztassák arról, hogy az ügyet távollétében is el lehet bírálni, különösen ha nem az általa megjelölt címen tartózkodik, vagy azt megváltoztatta anélkül, hogy az illetékes hatóságot tájékoztatta volna, ilyen kötelezettség nem áll fenn az NPK 219. cikkében említett előzetes vádirat tekintetében.
- 51 Amennyiben megállapítást nyer, hogy IR-t nem tájékoztatták arról, hogy ha elmenekül a nyomozó hatóságok elől, vagy ha az NPK 246. cikke szerinti vádirat esetleges közlése céljából téves címet közöl e hatóságokkal, úgy a tárgyalás távollétében való tartását kockáztatja, a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak megállapítása, hogy a 2016/343 irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében előírt feltételek a jelen ügyben nem teljesülnek.
- 52 A fentiek összességére tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2016/343 irányelv 8. és 9. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint azt a személyt, aki a büntetőeljárás nyomozati szakaszában készült előzetes vádirat kézhezvételét követően megszökött, és így megakadályozza a hatóságokat abban, hogy személyesen tájékoztassák őt a végleges vádiratról, valamint a tárgyalás időpontjáról és helyéről, és akit ilyen körülmények között távollétében ítélnek el, nem illeti meg az új tárgyaláshoz való jog, amennyiben megtalálják és büntetésének végrehajtása céljából letartóztatják, feltéve hogy e szabályozás az új tárgyaláshoz való jog kizárását azokra a személyekre korlátozza, akik esetében egyrészt valamennyi releváns körülményre tekintettel úgy tekinthető, hogy tájékoztatták őket a tárgyalásról, másrészt pedig akiket a távollétükben tartott tárgyaláson az általuk meghatalmazott

védő képvisel, vagy ilyen képviselet hiányában kellő időben tájékoztatták őket arról, hogy amennyiben kivonják magukat az igazságszolgáltatás alól, a tárgyalás távollétükben való tartását kockáztatják.

A második kérdésről

- 53 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy tekintettel arra, hogy a Varhoven kasatsionen sad (legfelsőbb semmítőszék) megtagadja a 2016/343 irányelv figyelembevételét, ezen irányelv 8. cikkét és a Charta 47. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy a büntetőbíróság tartózkodhat, sőt köteles tartózkodni a vádlottal szemben felhozott vád érdemi elbírálásától és a vádlott távollétében történő ítélethozataltól annak elkerülése érdekében, hogy e személy ezt követően benyújtott, új tárgyalás iránti kérelmét az alapügyhöz hasonló esetekben az új tárgyalás iránti kérelmek elbírálására kizárólagos hatáskörrel rendelkező, érintett legfelsőbb semmítőszék tévesen elutasítsa.
- 54 Amint az a jelen ítélet 45. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatból következik, amennyiben a nemzeti szabályozásnak a 2016/343 irányelv 8. cikke (4) bekezdésével és 9. cikkével összhangban álló értelmezése nem lehetséges, a nemzeti bíróságok kötelesek mellőzni minden, az uniós jog e rendelkezéseivel ellentétes nemzeti rendelkezés alkalmazását, anélkül hogy előzetesen kérelmezniük kellene vagy meg kellene várniuk a szóban forgó nemzeti rendelkezés megsemmisítését.
- 55 Ebben az esetben a nemzeti bíróságoknak, köztük az új tárgyalás iránti kérelem benyújtása esetén eljáró legfelsőbb semmítőszéknek tehát a 2016/343 irányelv 8. cikkének (4) bekezdésében és 9. cikkében foglalt közös minimumszabályokra kell támaszkodniuk, amelyek – amint arra a jelen ítélet 35. pontja emlékeztet – közvetlen hatállyal bírnak.
- 56 Mivel a kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatal iránti kérelemben kifejti, hogy a Varhoven kasatsionen sad (legfelsőbb semmítőszék) ítélkezési gyakorlatából egyértelműen kitűnik, hogy ez utóbbi megtagadja a 2016/343 irányelv figyelembevételét, meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróság – ezen megállapításnak az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdésben betöltött központi szerepe révén – az egyébként az előzetes döntéshozatal iránti kérelemben is kifejtett azon előfeltevésre támaszkodik, hogy a 2022. május 19-i Spetsializirana prokuratura (Szökésben lévő vádlottal szembeni eljárás) ítéletből (C-569/20, EU:C:2022:401) az következik, hogy a 2016/343 irányelvvel ellentétes az NPK 423. cikkének (1) bekezdése.
- 57 A kérdést előterjesztő bíróság által kifejtett érvelés szerint ugyanis azt, hogy a Varhoven kasatsionen sad (legfelsőbb semmítőszék) megtagadja ezen irányelv figyelembevételét, bizonyítja az, hogy e bíróság nem igazította ki ítélkezési gyakorlatát a Bíróság ezen ítéletének kihirdetése óta, és továbbra is alkalmazza az NPK 423. cikkének (1) bekezdését anélkül, hogy az említett irányelvben meghatározott közös minimumszabályok alapján eltérne e rendelkezés szövegétől.
- 58 Márpedig a 2022. május 19-i Spetsializirana prokuratura (Szökésben lévő vádlottal szembeni eljárás) ítéletben (C-569/20, EU:C:2022:401) a Bíróság nem foglalt állást arról a kérdésről, hogy a 2016/343 irányelvet úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az NPK 423. cikkének (1) bekezdéséhez hasonló olyan nemzeti rendelkezés, amely azzal a hatással jár, hogy megfosztja az új tárgyaláshoz való jogtól azokat a személyeket, akik az előzetes vádirat kézhezvételét követően megszöktek. A Bíróság csak – a 2022. május 19-i Spetsializirana prokuratura (Szökésben lévő vádlottal szembeni eljárás) ítéletben (C-569/20, EU:C:2022:401) foglaltakhoz képest kiegészítő

értelmezési szempontokat tartalmazó – jelen ítéletben nyújt további, a bolgár bíróságokat annak meghatározásában segítő iránymutatásokat, hogy az NPK-ban előírt eljárási rendszer konkrét részletszabályai összeegyeztethetők-e ezen irányelvvel.

- 59 E körülmények között az, hogy a Varhoven kasatsionen sad (legfelsőbb semmítőszék) jelenleg is alkalmazza az NPK 423. cikkének (1) bekezdését, anélkül hogy a 2016/343 irányelvben előírt közös minimumszabályok elsőbbségének biztosítása érdekében eltérne az NPK e rendelkezésének szövegétől, nem feltétlenül ezen irányelv figyelembevételének megtagadásáról tanúskodik, hanem inkább e legfelsőbb bíróság azon meggyőződését tükrözheti – amelyet a Bíróság jelen ítéletében adott iránymutatásokra tekintettel felül kell vizsgálni –, hogy az NPK említett rendelkezése megfelelően ülteti át az említett irányelvet.
- 60 Ily módon téves a 2022. május 19-i Spetsializirana prokuratura (Szökésben lévő vádlottal szembeni eljárás) ítélet (C-569/20, EU:C:2022:401) kérdést előterjesztő bíróság általi, azon megállapításának alapjául szolgáló értelmezése, hogy a Varhoven kasatsionen sad (legfelsőbb semmítőszék) megtagadja a 2016/343 irányelv figyelembevételét. Következésképpen, mivel e bíróság ezen megállapítása téves előfeltevésen alapul, az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdés hipotetikus jellegű, következésképpen pedig elfogadhatatlan (lásd analógia útján többek között: 2023. július 24-i Lin ítélet, C-107/23 PPU, EU:C:2023:606, 69. pont).

A költségekről

- 61 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

A büntetőeljárás során az ártatlanság védelme egyes vonatkozásainak és a tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről szóló, 2016. március 9-i (EU) 2016/343 európai parlamenti és tanácsi irányelv 8. és 9. cikkét

a következőképpen kell értelmezni:

azokkal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint azt a személyt, aki a büntetőeljárás nyomozati szakaszában készült előzetes vádirat kézhezvételét követően megszökött, és így megakadályozza a hatóságokat abban, hogy személyesen tájékoztassák őt a végleges vádiratról, valamint a tárgyalás időpontjáról és helyéről, és akit ilyen körülmények között távollétében ítélnék el, nem illeti meg az új tárgyaláshoz való jog, amennyiben megtalálják és büntetésének végrehajtása céljából letartóztatják, feltéve hogy e szabályozás az új tárgyaláshoz való jog kizárását azokra a személyekre korlátozza, akik esetében egyrészt valamennyi releváns körülményre tekintettel úgy tekinthető, hogy tájékoztatták őket a tárgyalásról, másrészt pedig akiket a távollétükben tartott tárgyaláson az általuk meghatalmazott védő képvisel, vagy ilyen képviselő hiányában kellő időben tájékoztatták őket arról, hogy amennyiben kivonják magukat az igazságszolgáltatás alól, a tárgyalás távollétükben való tartását kockáztatják.

Aláírások